

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200726
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2719200726.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátkou: JUDr. Katarína Hegedúšová, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava – mestská časť Dúbravka, IČO: 42185190, proti žalovanej: A. B., nar. XX. augusta XXXX, trvalo bytom Holíč, t. č. bytom C., D. X, o zaplatenie 158,08 eur s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo 4. novembra 2021 č. k. 3Csp/29/2019-47, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol; II. žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obch.z. (zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov); § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. a/, b/, d/, g/ a i/, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. l/, § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 22.12.2015 (ďalej len „ZoSÚ“); § 127 ods. 1, § 132 ods. 1 a 2, § 180, § 181 ods. 2 a § 220 ods. 2 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov). Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 18.5.2019 domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej istinu vo výške 158,08 eur, odmenu vo výške 56 eur, zmluvnú pokutu vo výške 33 eur, pokutu za upomienku vo výške 180 eur, známy zmluvný úrok vo výške 7,23 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 44 % ročne zo sumy 158,08 eur od 18.5.2015 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 158,01 eur od 19.5.2016 do zaplatenia. V žalobe uviedla, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 203601410 z 18.5.2015 žalobkyňa ako veriteľ poskytla žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 200 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu a úrok, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne (do 18.5.2016) predstavuje sumu vo výške 344 eur. V prípade neuhradenia celkovej čiastky v dohodnutej lehote sa žalovaná zaviazala žalobkyni zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 eur, a to v zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z dôvodu neplnenia riadne a včas, žalovaná stratila výhodu splátok, preto ju žalobkyňa vyzvala na úhradu jej záväzku. Ku dňu vyhotovenia žaloby žalovaná neuhradila svoju pohľadávku. Žalobkyňa v žalobe označila tieto dôkazy: výpis z obchodného registra žalobkyne, zmluva o úvere č. 203601410 a všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaná sa k doručenej žalobe písomne nevyjadrila.

Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, výpisom z obchodného registra žalobkyne a zistil tento skutkový stav: Z výpisu z obchodného registra na žalobkyňu zistil, že predmetom jej činnosti je (okrem iného) poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalobkyňa ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako spotrebiteľom dňa 18.5.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 203601410, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala pri podpise zmluvy poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 200 eur, pričom žalovaná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu a úrok, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne (do 18.5.2016) predstavuje sumu vo výške 144 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 344 eur. Podľa zmluvy odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 56 eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) 28 %, úrok je 44 % čo predstavuje sumu 88 eur. Termín konečnej splatnosti úveru a doba trvania zmluvy bola uvedená k 18.5.2016. V zmluve bol dojednaný záväzok spotrebiteľa zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 33 eur v prípade neuhradenia celkovej čiastky úveru v lehote dohodnutej v zmluve ako i záväzok zaplatiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku sumu 30 eur, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 25,88 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

S poukazom na ust. § 132 ods. 1 CSP súd prvej inštancie dôvodil, že základnou povinnosťou žalobkyne bolo v žalobe okrem všeobecných náležitostí (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Žalobkyňa síce splnila zákonom požadované náležitosti vo vzťahu k všeobecným náležitostiam žaloby (§ 127 ods. 1 CSP), teda podanie určila Okresnému súdu Skalica, z podania bolo zrejmé že ho robí žalobkyňa, ktorej veci sa týka (zaplatenia sumy 158,08 eur s prísl. žalovanou) a žaloba bola taktiež podpísaná. Žalobkyňa taktiež v zmysle § 132 ods. 1 CSP označila strany (žalobkyňu ako i žalovanú), opísala rozhodujúce skutočnosti do takej miery, že tým vymedzila predmet konania po skutkovej stránke (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 593/2010), označila dôkazy a taktiež uviedla žalobný návrh (domáhala sa zaplatenia konkrétnej sumy žalovanou). Žaloba teda neobsahovala také vady, pre ktoré by nebolo možné v konaní pokračovať, preto nebol daný dôvod na odstraňovanie väd podania vo veci samej (žaloby) postupom podľa § 129 CSP. Žaloba žalobkyne obsahovala údaje nevyhnutné pre to, aby bolo súdu jasné, o čom a na akom podklade má rozhodovať. Napriek uvedenému žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia a na to naväzujúce dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku k zaplateniu sumy 158,08 eur s príslušenstvom, keď neuviedla súdu v žalobe, akým spôsobom dospela k výške žalovanej sumy 158,08 eur ako k sumám príslušenstva tam uvedeného, s tým, že rozhodujúce skutočnosti nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). Je potrebné uviesť, že nebolo povinnosťou súdu z predložených listinných dôkazov vyvodzovať relevantné skutkové tvrdenia (namiesto žalobkyne), ktoré by odôvodňovali uplatnený nárok. Skutočnosti uvedené v žalobe neposkytovali súdu možnosť akýmkoľvek spôsobom si zo skutkových tvrdení vytvoriť obraz o skutkovom stave v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, ako žalobkyňa dospela k žalovanej sume, zohľadňujúc pritom relevantné skutkové právne skutočnosti.

Súd z predložených listín zistil, že strany sporu uzavreli dňa 18.5.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 203601410 v zmysle § 2 písm. d/ ZoSÚ. Podľa § 9 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a musí obsahovať aj určité náležitosti. Ak tieto v zmluve absentujú, spôsobuje to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ, t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje žiaden údaj o výške splátky, pričom žalobkyňa v žalobe uvádzala, že z dôvodu neplnenia riadne a včas zo strany žalovanej, táto stratila výhodu splátok. Z uvedeného teda vyplýva, že splátky na splácanie predmetného spotrebiteľského úveru zrejme dané boli, avšak v akej výške, to už v predmetnej zmluve absentuje. Z dôvodu absencie tejto náležitosti v zmluve sa preto predmetný úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Predmetný úver súd posúdil ako bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, keď táto je uvedená vo výške 28 %, pričom výška úroku je uvedená vo výške 44 %. Hodnota RPMN nemôže byť nižšia ako hodnota úroku, nakoľko ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. i/ ZoSÚ, správne § 2 písm. i/ ZoSÚ) a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o

spotrebiteľskom úvere (§ 11 ods. 1 písm. g/ ZoSÚ, správne § 2 písm. g/ ZoSÚ). Nakoľko nie je zjavné, z čoho pozostáva žalovaná suma 158,08 eur s príslušenstvom, resp. akým spôsobom sa žalujúca strana k tejto sume dopracovala a súčasne pri právnom posúdení spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, kedy pri absencii tvrdenia žalobkyne, akú sumu žalovaná doposiaľ uhradila, súd žalobu zamietol, nakoľko súd nemal možnosť rozsudok presvedčivo odôvodniť, čo by mohlo viesť k jeho nepreskúmateľnosti odvolacím súdom. Súčasne by tým bolo porušené právo strán sporu (najmä žalovanej, keďže by jej bola uložená povinnosť zaplatiť) na presvedčivé odôvodnenie rozsudku. Nárok žalobkyne uplatnený žalobou je podľa súdu nepreskúmateľný. Žalobkyňa musí v žalobe jasne, stručne a zrozumiteľne uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie svojho subjektívneho práva v sporovom konaní. Opisanie rozhodujúcich skutočností má obsahovať samotná žaloba. Súd v súvislosti s týmto právnym posúdením podporne poukazuje na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/42/2017 z 10.1.2018, ktorý je podľa súdu aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Z vyššie uvedených dôvodov potom súd žalobu zamietol (výrok I.). Súd zamietol aj nárok žalobkyne na zmluvnú pokutu vo výške 33 eur, nakoľko nie je zjavné pri absencii skutkových tvrdení žalobkyne a pri právnom posúdení úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, či žalovaná uhradila alebo neuhradila svoj dlh voči žalobkyňi. Čo sa týka pokuty za upomienky vo výške 180 eur, nebolo preukázané, že by žalobkyňa nejaké upomienky žalovanej vôbec zasielala.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. čl. 17, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, a tým, že žalovaná by mala voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko bola v tomto konaní v celom rozsahu úspešná, avšak vzhľadom na to, že jej žiadne trovy v tomto konaní preukázateľne nevznikli, súd prvej inštancie rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva. V opačnom prípade, t. j. v prípade priznania nároku na náhradu trov konania by napokon súd musel rozhodnúť o výške tejto náhrady, no tá by bola v sume 0 eur, čo možno považovať za nehospodárne.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho I. výroku podala včas odvolanie žalobkyňa, s návrhom na zrušenie rozsudku v celom jeho rozsahu a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Dôvodila, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 203601410 z 18.5.2015 uzatvorenej podľa ZoSÚ v platnom znení žalobkyňa ako veriteľ poskytla žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 200 eur, termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru bol dohodnutý na 18.5.2016. Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom, bola si vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobkyňa uzavrela so žalovanou Zmluvu o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „VPPSÚ“). Priamo na prednej strane zmluvy o úvere sa uvádza nasledovne: „Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so VPPSÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane VPPSÚ...“ Tak ako vyplýva z vyššie uvedeného znenia zmluvy o úvere, VPPSÚ sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, a to nie len z formálneho hľadiska, ale aj z hľadiska ich materiálneho prevedenia, t. j. zmluva o úvere a VPPSÚ sú vyhotovené na spojenom hárku papiera, resp. obojstranne. Vzhľadom na túto skutočnosť je nepochybné, že dlžník podpisom zmluvy o úvere jednoznačne prejavuje svoju vôľu byť viazaný aj VPPSÚ. Z uvedeného vyplýva, že uzavretie zmluvy o úvere samostatne bez toho, aby prejav vôle zahŕňal aj vôľu byť viazaný VPPSÚ neprichádza do úvahy. Žalobkyňa si predložením Zmluvy, ako aj VPPSÚ splnila na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi a na strane druhej bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy o úvere. Žalobkyňa mala za to, že svojím podaným návrhom jednoznačne špecifikovala svoj nárok. Žalovaná v zmluve výslovne prehlásila a svoje vyhlásenie potvrdila osobitne svojím podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou. V zmluve žalovaná vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, bola oboznámená so VPPSÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaná v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobkyňa nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhradza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatky). Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo

omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobkyňa ako veriteľ mohla uplatňovať zákonné úroky z omeškania.

V prípade osoby žalovanej má žalobkyňa za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalovaná navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013: „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom. Žalovaná si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie (ďalej aj „SD EÚ“) zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, E. F. v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt – Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry SD EÚ bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ktorý bol pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalobca poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006 sp. zn.: C-361/04 vo veci Claude Ruiz – Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“

Citovala § 39 O.z. s tým, že O.z. spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojim obsahom či účelom odporuje zákonu (t. j. O.z. alebo inému zákonu). Z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt (výsledok) tohto konania, t. j. nedovolenosť právneho úkonu (rozpor so zákonom). Žalovaná v Zmluve o úvere vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane VPPSÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Žalobkyňa tiež poukazuje na svoje doterajšie podania a vyjadrenia v rámci konania, v zmysle ktorých jednotlivými podaniami príslušenstvo, ktoré žiadala priznať v návrhu na vydanie platobného rozkazu vzala čiastočne späť. V zmysle predchádzajúcich späťvzatí žiadala, aby súd zaviazal žalovanú k úhrade istiny, ktorú eviduje do dnešného dňa ako neuhradenú a úrok z omeškania z istiny poskytnutého úveru. Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojim obsahom či účelom odporuje zákonu (t. j. O.z. alebo inému zákonu). Z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt (výsledok) tohto konania, t. j. nedovolenosť právneho úkonu (rozpor so zákonom). Žalovaná v Zmluve o úvere vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane VPPSÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať.

3. Žalovaná sa k doručenému odvolaniu nevyjadrila, odvolací návrh nepodala.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP a § 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli odvolacieho súdu a na webovej stránke

odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba navzdory námietkam žalobkyne považovať za vecne správny. Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľky) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veľa druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

5. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa neunesla bremeno tvrdenia a na to nadväzujúce dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 158,08 eur s príslušenstvom, keď neuviedla v žalobe akým spôsobom dospela k výške žalovanej sumy 158,08 eur a ako k sumám príslušenstva a pokút tam uvedených, s tým, že rozhodujúce skutočnosti nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). Nebolo povinnosťou súdu z predložených listinných dôkazov vyvodzovať relevantné skutkové tvrdenia (namiesto žalobkyne), ktoré by odôvodňovali uplatnený nárok. Skutočnosti uvedené v žalobe neposkytovali súdu možnosť akýmkoľvek spôsobom si zo skutkových tvrdení vytvoriť obraz o skutkovom stave v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, ako žalobkyňa dospela k žalovanej sume, zohľadňujúc pritom relevantné skutkové právne skutočnosti.

Taktiež sa stotožňuje s jeho záverom, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 203601410, uzavretá medzi stranami sporu dňa 18.5.2015, neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ, t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje žiaden údaj o výške splátky, hoci žalobkyňa v žalobe uvádza, že z dôvodu neplnenia riadne a včas zo strany žalovanej, táto stratila výhodu splátok, z čoho vyplýva, že splátky na splácanie predmetného spotrebiteľského úveru dané boli, avšak v akej výške, to už v predmetnej zmluve absentuje. Z dôvodu absencie tejto náležitosti v zmluve sa preto predmetný úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, keď táto je uvedená vo výške 28 %, výška úroku je uvedená vo výške 44 %, hoci hodnota RPMN nemôže byť nižšia ako hodnota úroku, nakoľko RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 (§ 2 písm. i/ ZoSÚ) a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí tejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok (§ 2 písm. g/ ZoSÚ).

Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie názoru, že nárok žalobkyne uplatnený žalobou je nepreskúmateľný, nie je zrejmé, z čoho pozostáva žalovaná suma 158,08 eur s príslušenstvom, akým spôsobom sa žalujúca strana k tejto sume dopracovala a súčasne pri právnom posúdení spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, pri absencii tvrdenia žalobkyne akú sumu žalovaná doposiaľ uhradila, súd prvej inštancie správne žalobu zamietol, vrátane nároku žalobkyne na zmluvnú pokutu vo výške 33 eur, nakoľko nie je zrejmé pri absencii skutkových tvrdení žalobkyne a pri právnom posúdení úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, či žalovaná uhradila alebo neuhradila svoj dlh voči žalobkyňi, a vrátane nároku na pokuty za upomienky vo výške 180 eur, keďže žalobkyňa nepreukázala, že by nejaké upomienky žalovanej vôbec zasielala.

6. Odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj jeho konkrétnymi dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP). To znamená, že odvolací prieskum je vykonávaný (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom; na základe ním zadefinovaných konkrétnych odvolacích námietok. Z porovnania konštatovaní a záverov súdu prvej inštancie a odvolania v predmetnej veci je zrejmé, že odvolateľka/žalobkyňa vôbec nereaguje na obsah rozhodnutia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie

neuviedol žiadne konštatovania o ne/dostaku vôle žalovanej uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere a byť viazanou zmluvou a VPPSÚ, o ne/poskytnutí úveru zmenkou, o ne/súhlase žalovanej s obsahom zmluvy, o ne/oboznámení sa žalovanej s obsahom VPPSÚ, nezaoberal sa ne/možnosťou odstúpenia od zmluvy, postupnosťou priradovania jednotlivých splátok k istine, príslušenstvu, či poplatkom, podpísaním zmluvy z donútenia resp. pod nátlakom, taktiež nevyslovil úvahy ohľadne vážnosti vôle v protiklade s ľahkovážnosťou spotrebiteľa, či ohľadne nedostatku opatrnosti v spojitosti s inštitútom absolútnej neplatnosti právneho úkonu.

Žalobkyňa tiež v odvolaní uviedla, že poukazuje na svoje doterajšie podania a vyjadrenia v rámci konania, v zmysle ktorých jednotlivými podaniami príslušenstvo, ktoré žiadala priznať v návrhu na vydanie platobného rozkazu vzala čiastočne späť a v zmysle predchádzajúcich späťvzatí žiadala, aby súd zaviazal žalovanú k úhrade istiny, ktorú eviduje do dnešného dňa ako neuhradenú a úroku z omeškania z istiny poskytnutého úveru. Odvolací súd k tomuto jej tvrdeniu uvádza, že v spise (v listinnej ani elektronickej podobe) sa žiadne takéto podanie (čiastočné späťvzatie žaloby) nenachádza.

V dotknutom smere tak ide o úplne zlyhanie odvolateľky pri formulovaní konkrétnych odvolacích dôvodov, čo v nadväznosti na nosný princíp odvolacieho prieskumu len v intenciách vznesených odvolacích námietok logicky/priamo vylučuje eventualitu zrušenia alebo zmeny napadnutého rozhodnutia.(uvedené už odznelo v rozhodnutí KS Žilina sp. zn. 10CoCsp/18/2022)

Obdobne len strohé všeobecné vyjadrenie žalobkyne, že ku dňu podania odvolania eviduje ako neuhradené istinu a úrok z omeškania, nie je spôsobilé podmieniť zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku. Osobitne, ak rozsudok ani neobsahuje opačné konštatovanie (t. j. že by žalovaná istinu a úrok z omeškania uhradila).

Keďže konkrétne odvolacie námietky žalobkyne smerujú úplne mimo závery súdu prvej inštancie (ako keby žalobkyňa reagovala na iné súdne rozhodnutie) a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj od rozhodnutia vo veci samej závislého, odvolaním nespochybného, rozhodnutia o náhrade trov prvoinštančného konania.

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola úspešná aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP vznikol jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z dôvodu, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, bolo v súlade s článkom 17 základných princípov CSP, zakotvujúcich procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že žalovanej sa voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018).

8. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)